

man (på en häst), men dubbelt i *man* (karl, äfv. pron.); enkelt i *en* (buske, träd), men dubbelt i *en* (räkneord och artikel); enkelt i *ren* (adj.), men dubbelt i *re'n* (sammandr. af *redan*); enkelt i *Dan* (nom. prop.), men dubbelt i *dan* (danad, beskaffad); enkelt i *sen* (adj.), men dubbelt i *se'n* (sammandr. af *sedan*); enkelt i *min* (subst.), men dubbelt i *min* (pron.); enkelt i *sin* (af *sina*), men dubbelt i *sin* (pron.). — *c*) *N* får ett starkare ljud, uttaladt nästan i näsan och något liknande franska språkets nasalljud: *a*) Framför *g* i samma grundstavelse, hvarvid *n* och *g* sammansmälta till ett ljud, som uttalas på en gång både i näsan och gommen, t. ex.: *Lång, gång, sjung, mängen, finger, lunga*. — *β*) Framför *k* i samma grundstavelse låter *n* såsom *ng*, t. ex.: *Anka, tänka, länk, enkel, enka, angka, tängka*, &c. — *γ*) *Gn*, då det följer på kort vokal, uttalas såsom *ngn*, t. ex.: *Agn, vagn, magnat, regn, egna* (verb), *signa, ugn, lögn*, *angn, vangn*, &c. Då deremot *gn* följer på lång vokal, uttalas det på vanligt sätt, utan näsljud, t. ex.: *Egna* (plur. af *egen*), *mogna, bendgna*, *eg-na, mog-na, benäg-na*. — 2) Ljudet, som uppkommer, då bokstafven *n* uttalas. — Man säger äfven *n-ljud*. — 3) Förkortningar: *N. B.* = Nota bene. — *N. C.* = Nuovo conto. — *N:o* ell. *N:ro* = Numero. — *Not. publ.* = Notarius publicus. — *N. P.* = Nästa post. — *N. T.* = Novum Testamentum. — *Neto* = Netto.

NABB, m. 2. (gam.) Udde. — Deraf Elfsnabben.

NABO, nåbò, m. 3. pl. — *bor*. (af *Nå*, nära, och *Bo*) Se *Granne*.

NABOB, -bóbb, m. 3. (egentl. *Nawaub*, d. v. s. fullmäktig) 1) (i Ostindien) Ståthållare öfver en provins. — 2) (fig., i England) Från Ostindien återkommen Europé, som der förvärfvat stora rikedomar; äfven i allmänhet den, som lever på stor fot.

NABOLAG, nåbolåg, n. 3. Se *Grannskap*, 2.

NABOLIG, a. 2. (föga brukl.) Som tillhör eller har afsende på grannar.

NABORÄTT, m. 3. 1) Rättighet, som tillkommer någon i egenskap af nabo. — 2) Bördsrätt; som tillkommer en nabo.

NACHDEL, se *Nackdel*.

NACKARÖD, a. 2. (fr. *Nacarat*) Af högröd färg emellan körsbärs- och rosenfärg.

NACKBEN, n. 3. Ett baktill i hufvudet, vid nacken, liggande ben.

NACKBLOMSTER, n. 3. Se *Höckblomster*.

NACKDEL, m. sing. (t. *Nachtheit*) Skada, förlust. *Det länder honom till n.*

NACKE, m. 2. pl. *nackar*. 1) Bakdelen af halsen. *Gifva någon ett slag i n-n. Taga en börda på n-n.* (Fig. fam.) *Taga benen på n-n, fly.* — 2) Hals. *Bryta, hugga n-n af någon. Bryta n-n af sig.* — Ss. *Nackmuskel, -nerv, -pulsåder, -åder*.

NACKGROP, f. 2. Fördjupning vid nacken på en människa mellan nedra delen af hufvudet och öfra delen af ryggen.

NACKHÅR, n. 3. Håret på nedra bakdelen af ett människohufvud.

NACKHÖG, a. 2. (fam.) Som förer hufvudet högt; högmödig, dryg, stolt.

NACKSTYF, a. 2. (egentl.: som har en stel nacke) 1) Som ej lätt låter böja, kufva sig; hårdnackad, halstarrig. — 2) Stolt, högmödig, dryg.

NACKTERHUS, se *Nakterhus*.

NADIR, nådirr, m. oböjl. (arab.) Den punkt

på himmelen, som är midt emot zenith, d. v. s. midt under våra fötter.

NAF, n. 3. (ursprungl.: Hållighet) Inre delen af ett vagnshjul, der axeln löper, och hvaruti ekrarne äro insatta. — Ss. *N-hål*.

NAFBORR, m. 2. Borr, hvarmed hålet i hjulsnaf borras.

NAFLA, nävla, v. a. 1. (barnförloss.) Omknyta och afklippa nafvelsträngen på ett nyfödt barn. — *Nafling*, f. 2.

NAFLE, nävle, m. 2. pl. — *naflar*. Den lilla runda fördjupningen i bukens hudbetäckning, som har utseende af en värta, på det ställe, der nafvelsträngen varit fästad. — Ss. *Nafvelformig, -pulsåder*.

NAFKUBB, m. 2. Träblock, hvaraf ett hjulsnaf göres.

NAFRING, m. 2. Jernring, hvarmed ett hjulsnaf förstärkes.

NAFSA, näfssa, v. a. 1. (af *Nappa*) Bitar på lek, tät och ofta, häftigt, men ej hårdt. Säges synn. om hundar. — *Nafsande*, n. 4.

NAFTA, näfta, f. sing. Ett slags bergolja, som ren är flytande, klar och flygtig nästan som sprit; tänder sig redan på afstånd. Kallas äfven Bergbalsam. — Skrifves ock *Naphta*.

NAFVARE, m. 3. Borr af gröfsta sort.

NAFVARJERN, n. 3. Klingan på en nafvare.

NAFVARSTÅL, n. sing. En sort stål, som tillverkas för bergsprängning.

NAFVELBAND, n. 3. ell. **NAFVELBINDEL**, m. 2. pl. — *bindlar*. Band, hvarmed nafvelsträngen på ett nyfödt barn omknytes.

NAFVELBRÅCK, n. 3. Det slags bråck, då tarmar eller andra innanmäten tränga ut genom nafveln.

NAFVELGRÄS, n. 3. Örten *Cotyledon umbilicus*.

NAFVELLAF, m. 2. pl. — *lafvar*. En lafart på berg och stenar; innehåller en betydlig mängd lafbrunt. Lichen *omphalodes*.

NAFVELSTRÄNG, m. 2. (barnförloss.) Tunn sträng, som i moderlifvet förenar fostret med moderkakan, och hvarigenom detsamma erhåller sin näring.

NAFVELSVULST, m. 3. Svullnad på nafveln.

NAFVER ell. **NAFVERLÖNN**, f. 2. En art lönn, mindre träd eller större buske, som förekommer vild på några ställen i södra delarna af Skåne. *Acer campestre*. Kallas äfv. Fältlönn.

NAGEL, någl, m. 2. pl. *naglar*. I. 1) Liten smal, spetsig metallpläs, som indrifves genom tvenne öfver hvarandra lagda föremål och på så sätt hopfäster dem. *Fästa med naglar. N-n genom en väggbalk.* — 2) (skepps.) Åttkantigt, afsmalnande ek- eller furustycke, som i stället för jernbult, indrifves i borradt hål uti en bordläggningsplanka. — Ss. *N-formig*.

NAGEL, någl, m. 2. pl. *naglar*. II. 1) Den hornaktiga betäckningen på människans finger- och täpspetsar. *Klippa sina naglar. Tugga på, bita sig i naglarna.* — 2) Blindhinnan i ögat på hästar. *N-n*, en ögonsjukdom hos hästar. (Fig. fam.) *Vara någon en n. i ögat*, vara honom till hinder, förtret.

NAGELBÄNK, m. 2. (skepp.) Hvarje på relingen, kring masterna o. s. v. horisontelt fastspikad ekskifva, hvilka kofternaglar äro nedsatta för löpande godsets beläggning.

NAGELBÖLD, m. 3. Böld under nageln på ett finger.

NAGELFARA, v. n. 1. (Egentl.: Fara öfver